द्रोणञ्च सञ्जयञ्चैव विदुरञ्च महामतिं। दुर्य्योधनं सहामात्यं हृष्टरोमा ऽब्रवीदिदं।
अद्भुतं महदाश्चर्य्यं श्रूयते कुरुनन्दन। स्त्रियो बालाश्च वृद्धाश्च कथयन्ति गृहे गृहे।
सत्कृत्याचक्षते चान्ये तथैवान्ये समागताः। पृथग्वादाश्च वर्त्तन्ते चत्वरेषु सभासु च। १०२५
उपयास्यति दाशार्हः पाण्डवार्थे पराक्रमी। स नो मान्यश्च पूज्यश्च सर्व्वथा मधुसूदनः।
तस्मिन् हि यात्रा लोकस्य भूतानामीश्वरो हि सः। तस्मिन् धृतिश्च वीर्य्यञ्च प्रज्ञा चौजश्च माधवे।
सतां मान्यो नरश्रेष्ठः स हि धर्म्मः सनातनः। पूजितो हि सुखाय स्यादसुखः स्यादपूजितः।
स चेत्तुष्यति दाशार्ह उपचारैररिन्दम। कृष्णात् सर्व्वानभिप्रायान् प्राप्स्यामः सर्व्वराजसु।
तस्य पूजार्थमद्यैव संविधत्स्व परन्तप। सभाः पथि विधीयन्तां सर्व्वकामसमन्विताः। १०३०
यथा प्रीतिर्महाबाहो त्वयि जायेत तस्य वै। तथा कुरुष्व गान्धारे कथं वा भीष्म मन्यसे।
ततो भीष्मादयः सर्व्वे धृतराष्ट्रं जनाधिपं। ऊचुः परममित्येवं पूजयन्तोऽस्य तद्वचः।
तेषामनुमतं ज्ञात्वा राजा दुर्य्योधनस्तदा। सभावास्तूनि रम्याणि प्रदेष्टुमुपचक्रमे।
ततो देशेषु सर्व्वेषु रमणीयेषु भागशः। सर्व्वरत्नसमाकीर्णाः सभाश्चक्रुरनेकशः।
आसनानि विचित्राणि युक्तानि विविधैर्गुणैः। स्त्रियो गन्धानलङ्कारान् सूक्ष्माणि वसनानि च। १०३५
गुणवन्त्यन्नपानानि भोज्यानि विविधानि च। माल्यानि च सुगन्धीनि तानि राजा ददौ ततः।
विशेषतश्च वासार्थं सभां ग्रामे वृकस्थले। विदधे कौरवो राजा बहुरत्नां मनोरमां।
एतद्विधाय वै सर्व्वं देवार्हमतिमानुषं। आचख्यौ धृतराष्ट्राय राजा दुर्य्योधनस्तदा।
ताः सभाः केशवः सर्व्वा रत्नानि विविधानि च। असमीक्ष्यैव दाशार्ह उपायात् कुरुसद्म तत्।
इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व्वणि भगवद्यानपर्व्वणि भगवद्याने चतुरशीतोऽध्यायः॥ ८४॥
॥ धृतराष्ट्र उवाच॥ उपप्लव्यादिह क्षत्त रुपायातो जनार्द्दनः। वृकस्थले निवसति स च प्रातरिहैष्यति। १०४०
आहुकानामधिपतिः पुरोगः सर्व्वसात्वतां। महामना महावीर्य्यो महासत्त्वो जनार्द्दनः।
स्फीतस्य वृष्णिराष्ट्रस्य भर्त्ता गोप्ता च माधवः। त्रयाणामपि लोकानां भगवान् प्रपितामहः।
वृष्ण्यन्धकाः सुमनसो यस्य प्रज्ञामुपासते। आदित्या वसवो रुद्रा यथा बुद्धिं बृहस्पतेः।
तस्मै पूजां प्रवक्ष्यामि दाशार्हाय महात्मने। प्रत्यक्षं तव धर्म्मज्ञ तां मे कथयतः शृणु।
एकवर्णैः सुकृष्णाङ्गैर्व्वाह्लिजातैर्हयोत्तमैः। चतुर्युक्तान्त्रयांस्तस्मै रौक्मान् दास्यामि षोडश। १०४५
नित्यप्रभिन्नान्मातङ्गानीषादन्तान् प्रहारिणः। अष्टानुचरमेकैकमष्टौ दास्यामि कौरव।
दासीनामप्रजातानां शुभानां रुक्मवर्च्चसां। शतमस्मै प्रदास्यामि दासानामपि तावतः।
आविकञ्च सुखस्पर्शं पार्व्वतीयैरुपाहृतं। तदप्यस्मै प्रदास्यामि सहस्राणि दशाष्ट च।
वाजिनाञ्च सहस्राणि चीनदेशोद्भवानि च। तान्यप्यस्मै प्रदास्यामि यावदर्हति केशवः।
दिवा रात्रौ च भात्येष सुतेजा विमलो मणिः। तमप्यस्मै प्रदास्यामि तमर्हति हि केशवः। १०५०
एकेनाभिपतत्यह्ना योजनानि चतुर्द्दश। यानमश्वतरीयुक्तं दास्ये तस्मै तदप्यहं।